

Anh Yêu Em, Bé Ngốc Của Anh

Contents

Anh Yêu Em, Bé Ngốc Của Anh	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	9
10. Chương 10	11
11. Chương 11	11
12. Chương 12	13
13. Chương 13	14
14. Chương 14	15
15. Chương 14-2	16
16. Chương 15	17
17. Chương 16	18
18. Chương 17	18
19. Chương 18	19
20. Chương 19	19
21. Chương 20	20

Anh Yêu Em, Bé Ngốc Của Anh

Giới thiệu

Là người đàn ông vàng nhưng Triệu Vạn Hoà đến năm hai mươi chín còn chưa chịu kết hôn. Không những thế rất nhiều

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-yeu-em-be-ngoc-cua-anh>

1. Chương 1

Triệu Vạn Hoà là chủ tịch của tập đoàn điện tử Thanh Hoà, anh là người lạnh lùng, không quan tâm đến người khác trừ gia đình và không gần nữ sắc. Năm nay Vạn Hoà mới có 29 tuổi nhưng với tài năng của mình nên đã kí kết rất nhiều hợp đồng mỗi năm đem lại lợi nhuận hơn triệu đôla cho tập đoàn làm cho mỗi nhân viên đều sùng bái, còn gia đình của anh thì tự hào nhưng điều họ lo lắng là anh không chịu cưới vợ. Gia đình của anh đều sống ở nước ngoài nên chênh lệch giờ giấc với trong nước, sáng sớm anh trai của Vạn Hoà là Vạn Thanh gọi điện về cho Vạn Hoà than vãn:

-” Haizz”...ba mẹ luôn nói anh là không biết quan tâm đến em!

-Em vẫn ổn, không cần phải lo.- Vạn Hoà lạnh lùng đáp.

-Thế thì tại sao em không chịu cưới vợ?-Thanh Hoà cũng không chịu thua em trai.

-”Hừ!”.... ba mẹ quá lo rồi, còn anh nữa bớt nhiều chuyện đi nếu không thì về quản lý tập đoàn.- Vạn Hoà tức giận.

-”Nè! Nè!”...dám uy hiếp anh à?- Thanh Hoà ai oán kêu.

-Em cúp máy đây, em phải đi làm.-Không chờ Thanh Hoà trả lời, Vạn Hoà đã cúp máy rồi chuẩn bị đến tập đoàn.

Khi ra đến cổng, Vạn Hoà thấy một cô gái khoảng 18 đến 19 tuổi ngất xỉu, anh định lái xe đi nhưng không hiểu sao trong đầu anh luôn hiện lên khuôn mặt tái nhợt của cô nên quay xe lại rồi bế cô ấy vào nhà, khi vào nhà cô ấy tỉnh lại và chỉ biết khóc:

-”huhu...huhu...” dừng đến đây, các người là người xấu...”huhu...”

-Chết tiệt! -Vạn Hoà rửa mặt, anh chỉ nghĩ hôm nay là 1 ngày xui xẻo, nhưng cô ấy càng khóc to hơn làm cho anh luống cuống lau nước mắt cho cô ấy, nhìn nước mắt của cô ấy rơi xuống làm cho anh cảm thấy tim mình như có ai bóp, đó là cảm giác mà anh chưa từng có, rồi an ủi cô ấy:

- Dừng khóc, ngoan nào, sẽ không có ai làm hại em đâu!

Một lúc sau cô ấy ngủ thiếp đi, Vạn Hoà mới gọi xe đưa cô ấy đến bệnh viện, nhìn khuôn mặt tái nhợt đó, trong lòng Vạn Hoà đã nảy sinh một thứ tình cảm mà anh không biết gọi nó là gì mà chỉ biết sẽ bảo vệ cô ấy

2. Chương 2

Khi đến bệnh viện, Vạn Hoà lấy tên cho cô ấy là Lý Nhã Ngân để làm hồ sơ nhập viện cho cô ấy, các bác sĩ khám xong cho Nhã Ngân thì họ đoán được bệnh của Nhã Ngân và họ chắc chắn với kết luận đó khi thấy những vết sẹo trên người Nhã Ngân, bác sĩ Phương nói:

-Có thể cô ấy bị đánh đập, hành hạ trong một thời gian dài nên dẫn đến chứng hoảng sợ người và mất trí chỉ cần làm cho cô ấy bình tĩnh thì không sao nữa?

- Anh làm chồng mà lại đánh vợ đến mức đó sao?rồi bày ra vẻ mặt như lo lắng lắm ”hừ...” đúng là không nên tin vào đàn ông.-một cô y tá đứng mắt với Vạn Hoà và nói, uống công lúc đầu cô bị ”sắc đẹp” làm cho say mê.khi nghe cô ấy nói các bác sĩ đỡ khóc đỡ cười, còn mặt của Vạn Hoà đen thui nhưng anh vẫn không quên việc chính:

-Chứng nào cô ấy hết hoảng sợ, có cần nhập viện không?

-nhập viện để điều trị tốt hơn.- bác sĩ trả lời.

-Tôi biết rồi, cảm ơn bác sĩ.- Vạn Hoà nói, chờ cho các bác sĩ ra khỏi phòng, Vạn Hoà lại bên Nhã Ngân và ngắm nhìn cô lúc cô đang ngủ say, khuôn mặt cô thật xinh đẹp với đôi mắt to tròn, cái mũi cao và miệng nhỏ xinh lúc đang ngủ chu môi giống em bé, anh vuốt tóc cô và nghĩ mặc kệ trước đây cô sống khổ sở ra sao nhưng từ giờ trở đi anh sẽ yêu thương cô.Vạn Hoà lấy điện thoại gọi cho trợ lý kiêm bạn tốt là Hoàng Nhân:

-Từ giờ trở đi cậu thay tôi giải quyết chuyện ở tập đoàn rồi báo cáo lại cho tôi, còn nếu như có chuyện quan trọng thì đến bệnh viện tìm tôi.

-.....

.Không phải tôi mà là tôi chăm sóc người khác.

-....

-”Hừ...” đồ lắm chuyện, vậy nè tôi cúp máy đây.-rồi Vạn Hoà cúp máy. Lúc đó, Nhã Ngân thức dậy, Vạn Hoà hỏi:

-Em đói chưa, em ngồi đây để anh đi mua cháo cho em. Nhưng Nhã Ngân nắm tay Vạn Hoà khóc:

-Đừng đi” huhu...huhu...”

-đừng khóc, anh không đi.-Vạn Hoà vỗ lưng Nhã Ngân an ủi,sau đó anh nói:

-Đó bé ngốc của anh, anh tên là gì nè?

Nhã Ngân suy nghĩ một lúc, lạ ghê tại sao mình không biết tên người này, nhìn Nhã Ngân lúc thì chu môi lúc thì lắc đầu làm cho Vạn Hoà cười sảng khoái, đã lâu rồi anh không được cười như vậy từ khi kế thừa tập đoàn, lúc này anh muốn Nhã Ngân khắc sâu tên của anh vào trí nhớ nên nói:

-Anh là anh Hoà, bé ngốc nhớ chưa nào? Khi thấy Nhã Ngân gật đầu thì anh đã ôm Nhã Ngân và nói:

-đúng rồi!

Vạn Hoà nghĩ anh không thể rời khỏi Nhã Ngân để đi mua thức ăn vậy nên cần thêm một người nữa nên lấy điện thoại gọi:

-Trong chiều nay cậu phải đem một người giúp việc khoảng 50 tuổi đến bệnh viện cho tôi.

-....

-cậu nói xàm gì đó, mau đi tìm đi.-rồi Vạn Hoà cúp máy và nhìn Nhã Ngân bằng ánh mắt ôn nhu, còn Hoàng Nhân thì đang ai oán tại sao mình lại khổ như vậy nhưng nếu như anh không làm theo lời ”tên” chủ tịch kia thì số anh còn thảm hơn, các nhân viên thấy vẻ mặt đen thui của Hoàng Nhân thì họ biết chủ tịch lại hành hạ trợ lý nữa rồi, tất cả mọi người đều đồng cảm với Hoàng Nhân nhưng không ai dám lên tiếng vì chủ tịch của họ rất ” phúc hắc”, họ còn muốn sống a.

3. Chương 3

Đúng như lời của Vạn Hoà, buổi chiều Hoàng Nhân dẫn 1 cô giúp việc đến bệnh viện, khi thấy Vạn Hoà chăm sóc Nhã Ngân thì mắt chữ A mồm chữ O, Vạn Hoà bực mình nói:

- Nè, có gì mà ngạc nhiên dữ vậy?

-”Chặc...chặc...” từ khi nào mà cậu biết chăm sóc người khác vậy, xem ra hai bác sắp có dâu rồi đây.-Hoàng Nhân không sợ chết chóc Vạn Hoà.

Vạn Hoà chưa kịp trả lời thì nghe tiếng khóc hoảng sợ của Nhã Ngân:

-”huhu...huhu....hic...”anh ơi, họ là người xấu muốn bắt bé anh ơi đừng cho họ bắt bé ”hic....”

-Ừ,anh không để ai bắt bé đâu, ngoan nào, đừng khóc,khóc sẽ mệt nha.-Vạn Hoà đau lòng ôm Nhã Ngân và tự hứa là sẽ không để cô phải khóc thêm một lần nào nữa, sau đó Vạn Hoà nói:

- Họ không phải là người xấu,họ đến chơi với bé đó.Vạn Hoà hoàn toàn xem 2 người kia là không khí nên Hoàng Nhân giả vờ ho ” khụ...khụ ” vài tiếng làm cho Vạn Hoà hung hăng trừng mắt với Hoàng Nhân, sau đó Hoàng Nhân nói:

-Đây là cô giúp việc tôi tìm cho cậu.

-Chào cậu, tôi tên là Mai.-cô giúp việc nói.

-Chào cô, cháu muốn cô cùng cháu chăm sóc cho cô ấy, lương một tháng 3,5 triệu được không cô?- Vạn Hoà nói.

-Được rồi ạ!-cô Mai nói.

-Vậy thì cô làm quen với cô ấy đi, tuy là cô ấy ngốc 1 tí như rất ngoan.-Vạn Hoà nói với cô Mai nhưng ánh mắt thì lại nhìn Nhã Ngân,lúc này Vạn Hoà không biết là ánh mắt của mình lại toát lên vẻ ôn nhu nhưng Hoàng Nhân và cô Mai thì thấy hết, họ đều cười thầm.

- cô đang chơi gì đấy?- cô Mai đến bên Nhã Ngân và hỏi.

Lúc đầu Nhã Ngân hơi sợ nhưng được Vạn Hoà gật đầu khích lệ nên trả lời:

-Cháu tên là bé ngốc, chứ không phải tên cô.

Nghe câu trả lời ngây thơ của Nhã Ngân thì cả ba người đều bật cười, Vạn Hoà vuốt tóc Nhã Ngân và nghĩ " khá lắm, đã nhớ biệt danh anh đặt cho cô, có phải cô xem anh rất quan trọng không nhỉ?"

Tuy là có cô Mai nhưng Vạn Hoà tự tay chăm sóc Nhã Ngân trừ việc tắm cho Nhã Ngân và giặt quần áo, Nhã Ngân cũng đã bắt đầu làm quen với cô Mai như lúc này đang bám theo cô Mai đòi kể chuyện, Vạn Hoà nhìn Nhã Ngân vui vẻ, hoạt bát như vậy thì đó là niềm hạnh phúc lớn nhất của anh nên anh sẽ liều mạng làm cho cô luôn vui vẻ." Ủ quyết định vậy đi!"

4. Chương 4

Một tháng trôi qua, Nhã Ngân không còn sợ người lạ nữa nhưng vẫn không nhớ được những chuyện trước đây mặc dù các bác sĩ đã tận tình chữa trị, họ cho rằng trong tiềm thức của Nhã Ngân không muốn nhớ lại nên bác sĩ Phương gọi Vạn Hoà lên phòng và nói:

-Có thể cô ấy có 1 kí ức kinh khủng nên tiềm thức của cô ấy muốn quên đi tất cả, chúng tôi đã cố gắng nhưng...

-Ý của bác sĩ là...-Vạn Hoà không hiểu hỏi lại.

-Cô ấy mất trí vĩnh viễn và bây giờ cô ấy giống 1 đứa trẻ cần được quan tâm, bây giờ người nhà hãy đưa cô ấy về nhưng phải uống thuốc hàng ngày.-bác sĩ Phương giải thích.

- Tôi hiểu rồi, cảm ơn bác sĩ.-rồi Vạn Hoà quay về phòng, khi đứng ở cửa phòng nhìn thấy Nhã Ngân nói chuyện không ngừng với cô Mai mà những câu chuyện đó làm cho người khác...không hiểu gì cả, Vạn Hoà đau lòng nghĩ "người nhà của cô không quan tâm đến cô sao, họ có đau lòng vì cô không" nhưng sau đó anh lại nghĩ" mặc kệ không còn ai quan tâm cô thì cô vẫn là bảo bối của anh", rồi tiếng gọi của Nhã Ngân làm anh giật mình:

-Mau lại đây chơi với bé đi anh.

-Bây giờ chúng ta về nhà rồi anh sẽ chơi với bé nha.-Vạn Hoà yêu chiều vuốt tóc Nhã Ngân rồi quay lại nói với cô Mai:

-Cô thu dọn quần áo của cô ấy giúp cháu, chờ cháu làm thủ tục xuất viện xong thì chúng ta về.

-Nhưng cô ấy chưa nhớ lại mà.-Cô Mai khó hiểu hỏi.

-Cô ấy vĩnh viễn không thể nhớ lại được.-Vạn Hoà đau lòng giải thích, cô Mai nghe xong thì hai mắt bị phủ lên 1 màng sương, tuy là ở với Nhã Ngân mới có 1 tháng nhưng cô Mai thương Nhã Ngân như con gái, tuy là ngốc nhưng Nhã Ngân ngoan hơn những cô gái khác rất nhiều nên cô Mai cảm thán trong lòng"ôi, đúng là ông trời không công bằng mà".

Một lúc sau, Vạn Hoà đã làm xong thủ tục xuất viện và về phòng với 1 túi thuốc trong tay, Nhã Ngân tò mò hỏi:

-anh ơi, cái gì đó?

-Đó là kẹo của bé, bé phải ăn hết kẹo thì mới ngoan.- Vạn Hoà mỉm cười nói.

-”Oa....” bé thích ăn kẹo nhất.-Nhã Ngân hưng phấn hét,nhưng hai người kia thì đau lòng,rồi họ về nhà.

Khi về nhà, Vạn Hoà hướng dẫn cho cô Mai cách tắm bằng bình nước nóng, sau đó cô Mai tắm cho Nhã Ngân thì ở ngoài dọn dẹp phòng bằng tốc độ nhanh nhất nên khi 2 người kia ra thì căn phòng của Nhã Ngân đã sạch sẽ, Vạn Hoà mỉm cười với Nhã Ngân và nói:

-Bé có mệt không, lại đây ngủ đi, anh kể chuyện cho bé nghe nha.

Nhã Ngân cười hi hi nhào vào lòng của Vạn Hoà, được nghe kể chuyện lại được ôm rất ấm áp nên Nhã Ngân vốn dĩ đã mệt mỏi nên đã ngủ say, Vạn Hoà hôn lên mái tóc Nhã Ngân và nói:

-Ngủ ngon, nhé bé ngốc của anh! rồi cẩn thận đắp chăn cho Nhã Ngân, sau đó anh xuống phòng bếp thì thấy cô Mai đang làm thức ăn nên anh hỏi:

-Nhà cô ở gần đây không?

-Cảm ơn cậu quan tâm nhưng tôi có nhà cũng như không có.-cô Mai cười khổ.

Cô Mai sống với con gái nhưng từ khi con gái cô lấy chồng thì nghe lời nhà chồng mà hắt hủi cô. Sau khi nghe xong, Vạn Hoà nói:

-Nếu như cô không chê thì cô có thể ở lại với cháu.

-cảm ơn cậu.-cô Mai rất cảm động.

Vạn Hoà mỉm cười nghĩ có cô Mai ở đây thì bé ngốc của anh sẽ vui vẻ hơn.

5. Chương 5

Mấy ngày nay, Vạn Hoà ở nhà với Nhã Ngân làm cho Hoàng Nhân "ai oán" nhưng Vạn Hoà thì thờ ơ vì Vạn Hoà biết tập đoàn rất ổn định và hàng quý đều thu lợi nhuận cao hơn quý trước gấp đôi, như lúc này cũng vậy, Vạn Hoà chỉ lo dứt cơm cho Nhã Ngân, khi Nhã Ngân ăn mới nửa chén thì Hoàng Nhân đến, tuy Hoàng Nhân biết Vạn Hoà yêu chiều Nhã Ngân nhưng để làm cho Vạn Hoà dứt cơm thì vả là...đến trình độ yêu sâu nặng nên chộc:

-"Chà...chà..."hôm nay là ngày sao hỏa rơi xuống à?

-Bớt nói xàm đi, cậu còn chê ít việc sao?- Là bạn tốt nhiều năm nên Vạn Hoà hiểu ý của Hoàng Nhân.

-"Hừ...!" Tôi không rảnh như cậu đâu, tổng giám đốc của công ty Khang Liểu đang ở tập đoàn chờ cậu kia, còn có con gái của ông ta nữa.-Hoàng Nhân trợn mắt nhìn Vạn Hoà.

-Chờ tôi làm gì, chẳng phải tôi giao hết quyền cho cậu rồi sao?-Vạn Hoà hỏi.

-Tôi đã nói rồi nhưng ông ta cứ khăng khăng đòi gặp cậu.-Hoàng Nhân nhúng vai tỏ vẻ không biết.

Hoàng Nhân đã nói như vậy thì Vạn Hoà phải đến tập đoàn nên gọi cô Mai lên và nói:

-Cháu có việc phải đến tập đoàn, cô cho cô ấy ăn giùm cháu.

-Tôi sẽ cho cô ấy ăn, cậu đi đi.-cô Mai nói.

-Bé ở nhà với cô Mai nha, phải ăn hết cơm thì mới ngoan, anh đi một lát rồi sẽ về với bé. -Vạn Hoà vuốt tóc Nhã Ngân và nói.

-anh đi đi.-Nhã Ngân cười hì hì và nói, cô muốn anh đi nhanh lên vì không muốn phải ăn nữa, cô đã "ngán" lắm rồi a.

Vạn Hoà hôn lên trán Nhã Ngân và hoàn toàn xem hai người kia là không khí,còn hai người kia thì cảm thán" có cần xem bọn họ không tồn tại không".

Khi đến tập đoàn họ gặp cha con ông ta, Vạn Hoà mời họ lên phòng nói chuyện, khi đến văn phòng thì tổng giám đốc của Khang Liểu nói:

-Xin anh hãy cứu công ty của tôi, nó là tâm huyết của tôi nên tôi không thể nhìn nó phá sản.

Công ty của ông ta đầu tư một dự án lớn nên ông ta huy động hết nguồn vốn và vay mượn của ngân hàng không ít tiền nhưng chẳng may là đối tác ôm tiền bỏ trốn làm cho ông ta khốn đốn, ông ta đã nhờ rất nhiều người nhưng họ không giúp đỡ. Sau khi nghe ông ta giải thích xong thì trong lòng Vạn Hoà vô cùng khinh thường ông ta, anh còn lúc mới lên chức chủ tịch thì ông ta ý là anh còn non trẻ nên cho người trà trộn vào tập đoàn ăn cắp tài liệu của tập đoàn nhưng anh kịp thời phát hiện nếu không thì chỉ sợ tập đoàn đã sớm phá sản.

-Xin anh hãy giúp công ty của ba tôi, anh muốn điều kiện gì xin cứ nói.-con gái của ông ta là Gia Liễu nói, đối diện với người mình yêu thầm, cô ta tỏ ra diễm đam đáng yêu và chỉ mong điều kiện đó là muốn cô ta làm vợ của anh.

-Xin lỗi tôi không muốn hợp tác với các người.-Vạn Hoà tạt nước lạnh vào sự nhiệt tình của cô ta và quay lại nói với Hoàng Nhân:

-Giúp tôi tiễn khách. -Khi nghe câu đó sắc mặt của cha con của ông ta vô cùng khó coi, rồi điện thoại của Vạn Hoà reo, Vạn Hoà nghe máy, bỗng sắc mặt của anh trắng bệch và anh hét:

-Cô ấy ới ư, rồi, cháu sẽ về liền.-rồi anh lao ra văn phòng giống cơn gió lốc làm các nhân viên ngỡ ngàng đó là vị chủ tịch luôn trầm ổn của họ ư.

Sau khi ra khỏi cửa chính của tập đoàn thì Gia Liễu chịu không nữa nên rửa mặt:

-Đáng chết, ba còn nói là anh ta sẽ thích con nhưng kết quả thì sao?

-"Hư!" chú ý hình tượng của con. -ông ta thấp giọng dạy con.

-Mà lúc này ba có nghe anh ta nói là...-cô ta hỏi lại ba mình.

-Hình như anh ta rất lo cho 1 cô gái nào đó.- ông ta mơ hồ đoán.

-Thế thì con có cách để cứu công ty chúng ta rồi nhưng ba phải nghe con.-Cô ta nổi lên một ác ý, khuôn mặt xinh đẹp trở nên hung ác làm cho ông ta phải rùng mình nhưng để cứu công ty ông ta đành đồng ý.

6. Chương 6

Từ ngày Nhã Ngân bị ới, Vạn Hoà căng thẳng như "dây đàn" vì cơ thể của cô yếu hơn rất nhiều, anh đưa cô đi khám nhưng bác sĩ nói:

-Có thể não của cô bị tổn thương.

-Tôi cũng biết là não của cô ấy bị tổn thương nên cô ấy mới như vậy, nhưng tôi muốn hỏi là tại sao cô ấy rất dễ bị bệnh.-Vạn Hoà tức giận, từ này giờ ngồi nói chuyện với tên bác sĩ ngu ngốc này thật sự làm tức chết anh mà. Còn vị bác sĩ thì chưa bao giờ thấy người nhà bệnh nhân nóng nảy như vậy nên ấp a ấp úng nói:

-Đó là sức miễn dịch của cô ấy kém nên người nhà phải chăm sóc cô ấy nhiều hơn.

-Anh ơi, chúng ta về nhà được không, bé ghét ở nơi này? - Nhã Ngân đáng thương hề hề nói, cô không thích ở đây vì ở đây không có phim hoạt hình cho cô coi a.

-Ừ, chúng ta về nào!-Vạn Hoà mỉm cười nói, còn vị bác sĩ hỏi này thì ngớ người vì lúc này Vạn Hoà đối mặt với ông ta thì hung dữ như khi đối mặt với cô gái kia thì ôn hoà, dịu dàng, rồi Vạn Hoà dắt tay Nhã Ngân ra khỏi bệnh viện, sau đó anh nói:

-Chúng ta đi mua quần áo cho bé nha.

Nhã Ngân rất vui nhưng sau đó lại suy nghĩ là tại sao không mua cho Vạn Hoà và cô Mai nên buồn, thấy vậy nên Vạn Hoà hỏi:

-Sao vậy, bé mệt à?

-Mua cho anh và cô nữa nha. -Nhã Ngân mặc cả nói. Khi nghe câu đó, Vạn Hoà rất cảm động và nghĩ "bé ngốc của anh đúng là đáng yêu như một thiên sứ", Vạn Hoà mỉm cười nói:

-Ừ chúng ta sẽ mua thật nhiều cho bé, cho anh và cho cô Mai nữa. Nghe vậy nên Nhã Ngân cười hi hi và nói:

-"Chúng ta đi thôi! Rồi chạy trước làm cho Vạn Hoà lo lắng cô sẽ ngã nên cũng chạy theo, Nhã Ngân vừa chạy vừa làm mặt quỷ với Vạn Hoà, họ thật vui vẻ nên không biết là có người đang chụp ảnh họ.

Khi cầm những tấm ảnh đó, khuôn mặt xinh đẹp của Gia Liễu trở nên vắn vẹo khó coi vì tức giận, rồi cô ta nói:

-Chờ lúc không có ai ở nhà thì hãy bắt con ngốc đó cho tôi, hãy đem nó ra ngoài vùng ngoại ô và chờ lệnh của tôi.

-Dạ, chúng tôi hiểu rồi. -vài tên thủ hạ nói.

-Được rồi các anh đi ra ngoài đi.-Rồi ba của Gia Liễu vào và nói:

- Chúng ta làm như vậy có nguy hiểm quá không?

-Không sao đâu ba, sau khi bắt được con ngốc đó thì chúng ta đòi anh ta 10 tỉ để giúp công ty nhưng con không muốn con ngốc đó ở bên anh Hoà. -cô ta chỉ nghĩ những thứ gì mình không có được thì người khác cũng đừng mơ tưởng hưởng chi đó chỉ là một con ngốc. "Ha ha!"

7. Chương 7

Trời đã chuyển sang mùa đông, tuy là không mưa nhưng rất lạnh nên khi cô Mai tắm cho Nhã Ngân thì Vạn Hoà mặc cho Nhã Ngân 1 cái áo len mỏng nhưng rất ấm nhưng anh sợ Nhã Ngân còn lạnh nên lấy thêm áo lông cừu màu hồng có mũ đội, Vạn Hoà cười, véo mũi Nhã Ngân và nói:

-Bé ngốc của anh thật xinh đẹp.

- "AAAA...",đau bé mà,anh thật hư, bé không cho anh ngủ với bé nữa.- -Nhã Ngân bĩu môi nói.

-Anh xin lỗi, bé đừng giận nữa nha.-Vạn Hoà đau lòng xoa mũi của Nhã Ngân, mấy hôm nay trời lạnh nên Vạn Hoà thường ôm Nhã Ngân ngủ, anh không có ý gì khác mà chỉ muốn Nhã Ngân khỏi lạnh để ngủ ngon hơn.

Rất muốn ở nhà để Nhã Ngân vui vẻ nhưng anh không thể bỏ công việc của tập đoàn xuống nên tối đó Vạn Hoà ôm Nhã Ngân và nói:

-Ngày mai bé ở nhà với cô Mai nha, anh phải đi làm, được không? Khi nói xong anh nín thở chờ câu trả lời của Nhã Ngân, anh chỉ sợ cô buồn rồi khóc nhưng Nhã Ngân cười hi hi và nói:

- Ở nhà bé sẽ ngoan, anh đi làm đi nhưng anh về sớm với bé nha, anh phải mua quà cho bé đó. -Tâm hồn của Nhã Ngân thật non nớt đến mức làm cho Vạn Hoà đau đớn, không biết cuộc sống của cô trước đây như thế nào mà có thể biến cô thành như vậy, vai của Nhã Ngân thấm nước mắt của Vạn Hoà, Nhã Ngân hoảng sợ và học cách an ủi:

-Anh ngoan nha, đừng khóc, bé lấy kẹo cho anh ăn nha.-Nhã Ngân thấy mình cũng muốn khóc, thế là:

-" Huhu...huhu...huhu". Làm cho Vạn Hoà hoảng sợ lau nước mắt cho cô và ôm cô vào lòng và nói:

-Bé đau ở đâu à, nói cho anh nghe đi?

-"Bé thấy anh khóc nên chỗ này rất đau.- Nhã Ngân chỉ vào tim mình, Vạn Hoà nghe vậy thì vui mừng vì trong tim cô đã có hình bóng của anh, vừa đau lòng và tự hứa không để cô khóc thêm một lần nào nữa.

Sáng hôm sau, Vạn Hoà chuẩn bị đi làm nhưng cô vẫn chưa dậy, nhìn cô ngủ thì anh cảm thấy 1 dòng nước ấm chảy qua tim, rồi đặt nụ hôn lên trán cô. Khi Nhã Ngân thức dậy thì cô Mai nói:

-Lại đây ăn sáng đi bé. -Vì Nhã Ngân chỉ biết mình tên "bé" nên cô Mai cũng gọi như vậy.

-Bé không muốn ăn mà, cô đừng cho bé ăn nha...-Nhã Ngân ủ khuất nói. Cô Mai lắc đầu không chịu, Nhã Ngân bĩu môi nói:

-Bé không chơi với cô nữa. Cô Mai dỗ khóc dỗ cười khi nghe câu đó của Nhã Ngân. Khi cô cho Nhã Ngân ăn xong thì định đi chợ nên nói:

-Bé đi chơi với cô không?

Nhã Ngân lắc đầu vì cô đang xem phim hoạt hình, phim có mèo, có chuột thật là vui mà. Cô Mai nhìn Nhã Ngân xem phim rồi cười ha ha mà cô đau lòng, cô chỉ mong Nhã Ngân luôn được vui vẻ như vậy nhưng cô nghĩ rằng Vạn Hoà sẽ làm cho Nhã Ngân được hạnh phúc không cần cô phải lo, cô Mai lắc đầu và cười thầm với ý nghĩ của mình. Chờ cho cô Mai đi được một lúc thì vài tên thuộc hạ của Gia Liễu vào dùng thuốc mê làm cho Nhã Ngân ngất đi rồi bắt đi, trước khi đi bọn chúng làm cho con gấu bông của Nhã Ngân dính đầy máu và găm con dao lên đầu nó. Còn lúc này, Vạn Hoà thấy tim mình đau nhói nên gọi về nhà thì không ai nghe máy nên anh cho các cấp dưới dùng báo cáo và lái xe về nhà.

Khi anh về đến nhà thì thấy cô Mai khóc, anh có cảm giác bất ổn và khi anh thấy con gấu đó thì thấy như mình sắp chết.

8. Chương 8

- "Hic..." tôi xin lỗi. - Cô Mai cố kìm nén nước mắt và nói, cô ân hận khi không chăm sóc tốt cho Nhã Ngân, bây giờ cô chỉ hy vọng Nhã Ngân được an toàn thôi.

- Là lỗi của cháu. - Vạn Hoà nhận lỗi.

Khi Hoàng Nhân đến thì thấy cô Mai khóc, còn Vạn Hoà thì trầm tư, Hoàng Nhân biết rằng nhà này đang có chuyện nên cũng không đùa giỡn như ngày thường, rồi bỗng Vạn Hoà bật dậy và nói:

- Cháu phải đi tìm cô ấy, cháu không thể để cô ấy gặp nguy hiểm được.

- Cậu đi đâu để tìm cô ấy đây, cậu bình tĩnh lại đi. - Hoàng Nhân tỉnh táo nói và giữ Vạn Hoà lại.

" Reeng.....reeng.....!"

Điện thoại reo lên làm cả nhà giật mình, khi Vạn Hoà bắt máy thì đầu dây bên kia vang lên giọng cười ghê rợn của 1 người đàn ông, sau đó ông ta nói:

- Muốn chuộc người thì hãy chuẩn bị 10 tỉ.

Nghe vậy, Vạn Hoà rung tay nhưng vẫn cố ép mình bình tĩnh để nói:

-Tôi muốn gặp cô ấy, xác định cô ấy an toàn thì tôi sẽ giao tiền cho ông.

Rồi lúc sau thì anh nghe Nhã Ngân khóc:

- "Huhu...huhu....hic..." anh ơi, đừng bỏ bé, cứu bé đi, bé sợ.

Khi nghe những lời đó, tim của Vạn Hoà rất đau, đau lắm nhưng anh vẫn an ủi Nhã Ngân:

-Ừ, anh không bỏ bé đâu, anh sẽ cứu bé mà, bé đừng khóc, được không?

Bỗng người đàn ông đó giết máy nên Nhã Ngân " oa...oa..." hét to làm cho Vạn Hoà hoảng sợ gọi:

- Bé ơi, em sao rồi?

-Là tôi, hãy chuẩn bị tiền đi nhưng nhớ không được báo công an.-Rồi ông ta cúp máy.

-Cậu về tập đoàn rút 10 tỉ đem đến đây cho tôi, nhanh lên!- Vạn Hoà nói với Hoàng Nhân.

- Cậu có chắc là khi nhận được tiền thì chúng sẽ thả cô ấy ra không? Chúng ta nên báo công an.

- Cậu có biết cô ấy là mạng sống của tôi không? - Vạn Hoà hét và đâm vào mặt Hoàng Nhân.

Sau khi nhận quả đấm đó thì Hoàng Nhân chỉ nghĩ mình thật xui xẻo, đúng là làm ơn mắc oán mà. Thấy vậy cô Mai nói:

- Chúng ta có thể yêu cầu công an bảo vệ cho cô ấy được an toàn.

Sau khi được hai người kia khuyên thì Vạn Hoà chịu đi báo công an, công an bí mật đến để cài máy định vị. Tối đó, trời rất lạnh, Vạn Hoà đau lòng nghĩ cô có được mặc áo ấm không, đã ăn gì chưa.

” Reeng....reeng,,,”

Vạn Hoà nghe máy, theo lời của công an nên Vạn Hoà bật loa ngoài và cố gắng kéo dài thời gian, cuối cùng thì họ cũng xác định được vị trí của Nhã Ngân là ở căn nhà hoang thuộc vùng ngoại ô, họ lập tức lên đường tìm kiếm, Vạn Hoà xin đi theo.

Sau nhiều giờ tìm kiếm, họ cũng tiếp cận với bọn người bắt cóc nhưng chúng đang chống trả, từ đầu đến cuối Vạn Hoà chỉ nhìn hình dáng bé nhỏ bị trói kia và nhiều lần muốn xông vào cởi trói cho cô nhưng bị cá chiến sĩ công an giữ lại. Sau công an bắt hết bọn người kia thì Vạn Hoà chạy đến cởi trói và ôm cô vào lòng, Nhã Ngân khóc:

- ”Huhu...huhu...” anh đến rồi.

Khi nghe câu đó thì nước mắt mà Vạn Hoà phải vắt vãi kìm nén lại chảy ra, sau đó anh nói mang theo sự ân hận:

- Anh đến rồi,anh sẽ không bỏ bé nữa.

Sau khi xác định đúng là Vạn Hoà thì 2 mắt của Nhã Ngân nhắm lại, ừ, vòng tay của anh là ấm nhất, ngủ thôi nhưng tại sao lại lại nghe tiếng của anh gọi vậy nhỉ, nhưng cô mở mắt hết được rồi!

Sau khi Nhã Ngân ngất đi, Vạn Hoà hoảng sợ đưa cô vào bệnh viện, bây giờ anh chỉ hy vọng cô khỏe lại và không bị ám ảnh đến chuyện này.

Còn những kẻ muốn hại cô thì sẽ lãnh hậu quả của chúng. Hãy chờ đi!

9. Chương 9

Khi bác sĩ khám cho Nhã Ngân thì Vạn Hoà gấp như kiến bò trong chảo nóng nên hỏi:

- Bác sĩ, cô ấy sao rồi?

- Không sao, cô ấy chỉ mệt nên ngủ thôi, chuyển dịch xong thì anh có thể đưa cô ấy về. - Bác sĩ nói, này giờ người này thật là nôn nóng làm ông cũng mệt theo a.

Lúc này, Vạn Hoà mới thở phào nhẹ nhõm, một lúc sau, Nhã Ngân mở mắt ra và khóc:

- ” Huhu...huhu...” anh ơi, người xấu bắt bé, bé sợ...

- Không sao, anh đã bắt hết người xấu rồi, bé đừng sợ.- Vạn Hoà ôm Nhã Ngân an ủi.

- ”Hihi...” có anh nên bé không sợ. - Nhã Ngân cười meo meo trả lời.

Vạn Hoà chỉ nghĩ cô bám theo anh vì thói quen nhưng khi nghe câu đó của cô thì anh không thể dùng từ nào để tả sự vui mừng khi cô ý lại anh như vậy.

- Về nhà nào bé ngốc. - Vạn Hoà cứng chiu nói.

- Ừm, về nhà bé muốn xem phim hoạt hình. -Nhã Ngân cười và nói.

Khi về nhà, theo thói quen nên Nhã Ngân đi tìm con gấu của mình nhưng không thấy nên rất buồn.

-Ngày mai chúng ta đi mua con gấu khác nhé! -Vạn Hoà dỗ Nhã Ngân như dỗ một đứa trẻ, Nhã Ngân cười và gật đầu.

Bỗng di động của Vạn Hoà reo, nhìn thì thấy số của mẹ, Vạn Hoà tắt máy và lại mở vi tính lên, lập tức hiện lên ảnh của mẹ nhưng hai mẹ con chưa kịp nói chuyện thì nghe tiếng hét hưng phấn của Nhã Ngân:

-” Oa....” cái này có chứa người luôn, hay thật.

Nghe câu đó của Nhã Ngân thì hai mẹ con phì cười, sau đó Vạn Hoà kéo Nhã Ngân ngồi trên đùi mình và nói:

- Đây là mẹ anh, chào mẹ đi.

- Bé chào mẹ, mẹ ăn kẹo nha mẹ. -Rồi Nhã Ngân định nhảy xuống để lấy kẹo nhưng Vạn Hoà ngăn lại và búng nhẹ lên trán Nhã Ngân rồi nói:

- Bé ngốc, mẹ không ăn được.

Nhìn hành động đó của con trai thì mẹ của Vạn Hoà biết Vạn Hoà thật tâm yêu Nhã Ngân nên nói:

-Xem ra, mẹ sắp có cháu rồi.

- Ba mẹ sẽ không phản đối chứ? - Vạn Hoà hỏi bà, anh mong là ba mẹ mình sẽ chấp nhận.

- Ba mẹ không phản đối, chỉ cần con hạnh phúc là được rồi nhưng con chắc chắn là con bé chứ? - Bà hỏi lại, bà không muốn con trai hối hận.

- Dạ, con chắc chắn. - Vạn Hoà nói như chém đinh chặt sắt.

- vậy là được rồi, còn người nhà của con bé thì sao? - bà hỏi.

-Con chưa tìm nhưng cũng không cần tìm đâu mẹ, chắc trước kia họ không đối xử tốt với cô ấy. -Vạn Hoà nghi ngờ.

- Thôi hai đứa cưới nhanh để mẹ còn có cháu bé nữa. - Mẹ của Vạn Hoà chọc.

- con sẽ không để cho cô ấy mang thai.- Vạn Hoà nói.

-"Haizzz..." vậy cháu đâu mà mẹ bế. - bà than vãn.

- " Hừ!..." mẹ có thể bế con của anh mà, thôi con cúp đây. -Vạn Hoà tắt máy.

Còn mẹ của Vạn Hoà thì vui mừng vì sắp có cháu nhưng nghĩ đến không có cháu bé thì thật là buồn.

Haizz! Thôi thì con cháu có phúc của con cháu. Tối đó, bà đem chuyện này nói với cả nhà, ai cũng vui mừng, họ còn an ủi bà là cứ xem như Vạn Hoà yêu con trai @@@@

Vạn Hoà biết gia đình mình mà ví dụ mình thành dạng này thì không biết sẽ có phản ứng gì nữa????

Rồi Hoàng Nhân đến nhà Vạn Hoà nói là do Gia Liễn giở trò, gân xanh trên trán Vạn Hoà nổi đầy sau đó anh nói:

- Tôi muốn công ty đó phá sản càng nhanh càng tốt và cậu tìm chứng cứ để đưa cho công an.- đó là kết quả của kẻ đã dám tổn thương bảo bối của anh, anh không cho phép ai làm tổn thương đến cô.

Ngày hôm sau, Vạn Hoà đưa Nhã Ngân đi mua gấu bông thì gặp 1 cô gái, sau đó, cô ấy nắm tay Nhã Ngân và nói:

- Bé hai, em đi đâu mấy tháng nay?

- Xin lỗi nhưng tôi nghĩ cô nhận nhầm người rồi. - Vạn Hoà ôm Nhã Ngân vào lòng và nói.

-Không đâu, nhưng tại sao nó lại không nhận ra tôi? - cô ấy lắc đầu.

Sau khi nghe Vạn Hoà kể lại mọi chuyện thì cô ấy cố kìm nén nước mắt và nói:

- Như vậy cũng tốt, nó không thể sống trong nhà kia được nữa. -Rồi cô ấy nhìn Vạn Hoà khó xử nhưng vẫn nói tiếp:

- Xin anh chăm sóc nó giùm.

Sau khi thấy Vạn Hoà gật đầu thì cô ấy nói:

- Cảm ơn anh, anh cho tôi xin địa chỉ nhà được không?

Vạn Hoà khó hiểu nhưng vẫn đọc địa chỉ, rồi dẫn Nhã Ngân về. Anh luôn suy nghĩ tại cô gái ấy lại quen biết với bé ngốc nhà anh, giữa họ có quan hệ gì?

Nhưng rất nhanh anh đã có đáp án nhưng nó khiến anh khổ sở, đau đớn, tức giận vì bé ngốc của anh

10. Chương 10

Một tuần sau, có một người phụ nữ đến nhà họ, Khi thấy Nhã Ngân thì bà chỉ biết khóc, Vạn Hoà nói:

- Xin hỏi cô là gì của cô ấy?

- Cô là cô ruột của con bé, cảm ơn cháu đã cứu con bé- người phụ nữ nhìn Nhã Ngân rồi lúc sau nói với giọng ân hận:

- Khổ thân con bé, nếu như cô kiên quyết hơn thì con bé sẽ không như vậy "hic...."

Vạn Hoà sốt ruột nên nói:

- Xin cô nói rõ hơn được không ạ?

Cô của Nhã Ngân bắt đầu kể lại. Sau khi nghe xong, gân xanh trên trán của Vạn Hoà nổi lên nói lên rằng anh đang rất tức giận, phải, anh đang cực kì tức giận vì anh không ngờ bé gốc mà anh thương yêu lại trải qua một quá khứ như vậy, cô là con riêng của ba cô mà vợ lớn của ba cô luôn đánh đập hành hạ cô.

Vạn Hoà đau đớn ôm chặt Nhã Ngân vào lòng còn hai người phụ nữ thì khóc, chỉ có Nhã Ngân ngậm thờ nên nói:

-Anh ngoan nha, không buồn nữa nha.

-Ừ, anh không buồn nữa. - Vạn Hoà thề trong lòng anh sẽ đòi lại tất cả những gì họ đã làm với bảo bối của anh.

-Sao cô Mai lại khóc, để bé lấy kẹo cho cô nha?-Nhã Ngân dụ dỗ.

-Bé gốc, cô Mai không ăn được.- Vạn Hoà bật cười.

Cô ruột của Nhã Ngân nói:

-Xin hai người hãy chăm sóc con bé giúp tôi chứ con bé không thể trở lại nhà đó được nữa nếu không con bé sẽ...-bỗng bà bật khóc nức nở vì bà nghĩ đến kết cục của Nhã Ngân "huhu...huhu...huhu..."

-Cháu sẽ chăm sóc cô ấy cả đời, xin cô yên tâm, cháu muốn kết hôn với cô ấy được không ạ? -Vạn Hoà rất chân thành nên cô của Nhã Ngân đã đồng ý.

Bây giờ đến giờ ăn cơm nên Vạn Hoà giữ cô của Nhã Ngân lại. Trong bữa ăn, bà thấy Vạn Hoà đút cho Nhã Ngân ăn thì mắt chữ A mồm chữ O, thấy vậy cô Mai nói:

- Chị đừng ngạc nhiên, nếu như cậu ấy không đút thì con bé không ăn được nhiều.

Cô của Nhã Ngân trong lòng thật sự rất cảm động nhưng bà cảm thấy mình rất ích kỉ nên nói:

-Thật là phiền cháu quá, hay là để con bé đi theo cô.

Vạn Hoà đang vui vẻ dụ dỗ Nhã Ngân khi nghe vậy thì biến sắc nên nói:

- Không, cô ấy chỉ được ở bên cháu, cháu sẽ chăm sóc cho cô ấy cả đời.

Nghe vậy, cô của Nhã Ngân mới yên lòng. Lúc sau, bà ra về.

Cô của Nhã Ngân định giấu chỗ ở của Nhã Ngân nhưng chồng bà vô tình nói cho ba của Nhã Ngân nghe, thế là sóng gió bắt đầu.

11. Chương 11

Sau khi ba của Nhã Ngân nghe bệnh của Nhã Ngân thì ông rất đau lòng và ân hận vì không bảo vệ tốt cho Nhã Ngân, ông muốn đi thăm Nhã Ngân và hành động đó khiến cho vợ ông nghi ngờ nên bà ta đã theo dõi.

Khi ông tìm đến nhà của Vạn Hoà thì Nhã Ngân không nhận ra ông nên ông nói:

- Bé hai, ba đây con, con không nhận ra ba sao con?

-Anh ơi, chú ấy sao vậy?-Nhã Ngân khó hiểu nên hỏi Vạn Hoà.

-À! Chú ấy nhận nhầm người thôi. -Đối với ba của Nhã Ngân thì Vạn Hoà rất tức giận vì ông đã không bảo vệ tốt cho Nhã Ngân rồi anh quay lại nói:

-Bác sĩ cô ấy vĩnh viễn không nhớ được, tại sao lúc trước chú không bảo vệ cô ấy?

- Tôi.... - Đối với sự chỉ trích của Vạn Hoà thì ông không thể trả lời được vì ông quá hèn nhát nên chỉ biết xin lỗi:

- Ba xin lỗi con, con hãy tha thứ cho ba!

Rồi mẹ lớn của Nhã Ngân vào và nói:

-Thì ra là ông đi thăm đứa con hoang kia, tại sao nó không chết đi?

-Đủ rồi, các người cút ra khỏi đây. -Giọng của Vạn Hoà trở nên lạnh thấu xương.

- Tao sẽ giết mày.- Nhưng bà ta chưa đụng đến Nhã Ngân thì Vạn Hoà hất bà ta ngã nhào. Bỗng người trong lòng run lên, Vạn Hoà hốt hoảng ôm chặt Nhã Ngân và nói:

-Đừng sợ, anh sẽ bảo vệ bé.- Nhưng sắc mặt của Nhã Ngân tái nhợt và ngất đi.

-Bé...bé...đừng làm anh sợ, cô Mai gọi xe cấp cứu, bé mở mắt nhìn anh đi.-Nhưng Nhã Ngân chỉ im lặng rồi xe cấp cứu đến, ba của Nhã Ngân cũng đi theo.

Khi các bác sĩ cấp cứu xong thì Vạn Hoà hỏi:

- Cô ấy sao rồi?

- Cũng may là lần này không sao nhưng, đừng để cô ấy hoảng sợ như vậy, nếu như có lần sau nữa thì cô ấy có thể trở thành người thực vật. -Bác sĩ Phương nói rồi ông đi.

Vạn Hoà sợ ngây người còn cô Mai thì khóc. Lúc sau, Vạn Hoà nhìn ba của Nhã Ngân nói:

-Đừng làm phiền cô ấy nữa được không, coi như tôi cầu xin các người.

-Ai là người nhà của bệnh nhân Lý Nhã Ngân, mau vào đi cô ấy đang hoảng sợ.-cô y tá thông báo.

Khi Vạn Hoà vào thì thấy Nhã Ngân nước mắt đầy mặt và chui vào dưới gầm giường. Vạn Hoà đau lòng đưa hai tay về phía Nhã Ngân và nói:

-Bé ra đây nào, đừng sợ, anh đánh mấy người đó rồi!

-thật không?-Nhã Ngân yếu ớt hỏi.

-Ừ.- Vạn Hoà nói.

Nhã Ngân nhào vào lòng Vạn Hoà và khóc” huhu....huhu...”

Sau đó Vạn Hoà đưa Nhã Ngân về nhà nhưng Nhã Ngân không vui vẻ và mỗi lần ăn thường bị ới nên người yếu đi rất nhiều, bác sĩ cho rằng não của Nhã Ngân yếu đi nên mới như vậy.

Nhìn Nhã Ngân mà lòng của Vạn Hoà rất đau nên anh luôn tìm cách để Nhã Ngân vui vẻ và ăn không bị ới nhưng anh vẫn không quên trả thù giùm cô.

Sau khi cho Nhã Ngân ngủ trưa,Vạn Hoà gọi Hoàng Nhân đến nhà và nói:

-Cậu đi tìm chứng cứ về việc bà ta đánh đập cô ấy rồi đưa cho tôi.

-Cậu định làm gì? Hoàng Nhân không hiểu.

-Tôi sẽ tìm luật sư thật giỏi,bà ta phải bị trừng phạt. -Bỗng Anh nghĩ ra chuyện gì đó nên nói:

-Cậu điều tra về con gái của bà ta luôn đi, cô ta cũng có phần trong việc này.

-Cậu điều tra rồi mà bắt tôi tìm lại.- Hoàng Nhân ai oán.

-Tôi chưa bao giờ làm việc thừa cả. -Vạn Hoà nhìn Hoàng Nhân bằng ánh mắt ”cậu là đồ đần”.

Hoàng Nhân tức sùi bọt mép nhưng không dám nói gì, thôi nhận mệnh đi, ai bảo bạn anh là một tên phúc hắc và anh cũng thật sự kính trọng cậu ta chứ. "Haiz....!"

Sau khi Hoàng Nhân đi về thì Vạn Hoà về phòng nhìn Nhã Ngân ngủ, đối với anh Nhã Ngân là niềm hạnh phúc lớn nhất của anh.

12. Chương 12

Nhìn Nhã Ngân càng ngày càng thiếu sức sống, khuôn mặt thì tái nhợt, mỗi lần ăn đều bị ói nghiêm trọng, Vạn Hoà thật sự rất sợ cô sẽ không chịu nổi mà bỏ anh một mình.

Tối hôm đó, Vạn Hoà nằm thấy ác mộng là cô chết nên hét:

- Không, đừng bỏ anh một mình...-Rồi anh bừng tỉnh và thấy người trong lòng vẫn còn thở nhưng rất yếu và ôm cô khóc " huhu...huhu..."

Nghe tiếng hét " tê tâm liệt phế "và tiếng khóc của Vạn Hoà nên cô Mai hoảng sợ nên gõ cửa và nói:

- Có phải con bé xảy ra chuyện gì không cậu?

Cùng lúc đó, Nhã Ngân mở đôi mắt to tròn ra nhìn Vạn Hoà, mỉm cười và nói:

- Anh, ôm ôm ngủ, bé nhớ anh.- Rồi làm tổ trong vòng tay của Vạn Hoà.

Nhìn phản ứng đáng yêu của cô thì Vạn Hoà bật cười và nói:

-Ngốc à, em thật đáng yêu. -Nhưng nhanh chóng anh nghĩ đến ác mộng vừa gặp và nỗi sợ hãi ập đến và anh quyết định làm một việc nên anh gọi điện cho mẹ và nói:

-Ngày Mai con sẽ dẫn cô ấy đi đăng kí kết hôn, con mong nhà mình chúc phúc cho chúng con.

-Ừ, nhà mình luôn ủng hộ con, có chuyện gì xảy ra phải không con?- mẹ của Vạn Hoà hỏi vì bà biết với tính tình trầm ổn của con trai thì anh sẽ không bao giờ gọi vào giờ này.

-Sức khoẻ của cô ấy không ổn nên con sợ con ấy sẽ...-Vạn Hoà đau đớn nói.

-Cái gì? Tại sao lại như vậy?- Mẹ của Vạn Hoà hoảng sợ.

Vạn Hoà kể cho mẹ nghe, làm cho bà rất tức nên nói:

-Không ngờ lại có loại người như vậy, thật là tức chết mà,khổ thân con bé?

-Cảm ơn mẹ.- Vạn Hoà nói rồi anh tắt máy vì người trong lòng anh tựa quây.

Sáng hôm sau, Vạn Hoà dẫn Nhã Ngân đi đăng kí, nhìn tờ hôn thú có tên của hai người, Vạn Hoà cảm thấy rất hạnh phúc,sau đó anh đi mua nhẫn cho hai người, nhìn chiếc nhẫn trên tay, Nhã Ngân cười hi hi và nói:

-Đẹp quá, bé thích.

-Từ nay chúng ta là vợ chồng rồi đó bé ngốc. -Vạn Hoà yêu thương véo nhẹ mũi của Nhã Ngân.

-Vợ chồng là gì? -Nhã Ngân khó hiểu.

-À! Vợ chồng là giống như bây giờ, chúng ta cùng ở với nhau, bé có thích không? -Vạn Hoà tìm từ ngữ đơn giản để cho cô hiểu.

- Bé chỉ thích ở với anh thôi.- Nhã Ngân nói.

Nghe câu đó thì Vạn Hoà rất hạnh phúc và cầu mong là cô đừng bỏ anh.

Hôm nay Nhã Ngân đỡ ỏi hơn và vui vẻ trở lại, nhìn cô tràn đầy sức sống thì Vạn Hoà còn vui hơn là kí hợp đồng hàng tỉ, còn cô Mai thì cảm thán " đúng là sức mạnh của tình yêu mà"

Mọi người trong nhà này đều rất vui vẻ nhưng còn Hoàng Nhân thì đau khổ vì công việc nên Vạn Hoà đành đi làm lại.

13. Chương 13

Sáng hôm sau, khi chuẩn bị đi làm, Vạn Hoà nói:

- Cô chăm sóc cô ấy giúp cháu, chiều nay cháu sẽ tranh thủ về sớm.

-Ừ! Cậu đi đi.- Cô Mai cảm thán ” có cần lo lắng cho con bé vậy không????”.

Khi Vạn Hoà đến tập đoàn thì các nhân viên đều ngạc nhiên vì chủ tịch ” mặt lạnh” của họ biết cười, họ cứ tưởng rằng mình nhìn lầm nhưng chỉ mình Hoàng Nhân biết tên kia ” mùa xuân” đã đến nên không sợ chết trên chọc:

- ” Chậc...chậc...” đúng là người rơi vào lưới tình có khác, lúc nào cũng cười tươi như hoa.

Rồi Hoàng Nhân vô tình nhìn thấy chiếc nhẫn trên tay của Vạn Hoà nên hú lên một cách quái dị:

-”Ồ...Ồ...”chiếc nhẫn trên tay cậu từ đâu mà có, có phải cậu lừa gạt con nhà người ta kết hôn không???? Khai mau!- Sở dĩ anh ngạc nhiên như vậy vì anh biết tên kia không bao giờ thích đeo nhẫn.

-Đồ nhiều chuyện, nếu như cậu còn chê ít việc thì tôi sẽ bổ trí công việc thêm cho cậu nhé!-Vạn Hoà liếc xéo Hoàng Nhân.

- Đừng, đừng, chủ tịch ơi! Cậu tha cho tôi đi, bạn gái của tôi đòi chia tay rồi kìa!- Hoàng Nhân ai oán.

-” Hừ...” với tốc độ thay người yêu như thay áo của cậu thì sợ gì.- Rồi anh lấy điện thoại ra nhìn giờ và bấm số gọi cho cô Mai và nói:

-Cô ấy ngủ dậy chưa cô?

-Tôi đang cho con bé ăn sáng.- Cô Mai nói.

-Cho cháu nói chuyện với cô ấy đi cô! -Vạn Hoà yêu cầu vì anh thấy mới xa cô có mấy giờ mà đã nhớ cô rồi.

Khi cô Mai đưa điện thoại cho Nhã Ngân thì Nhã Ngân nói:

-Anh ăn chưa, bé đang ăn nè.

-Anh ăn rồi, bé ăn giỏi nha, chiều anh về sẽ mua gà chiên giòn cho bé nha.-Vạn Hoà mỉm cười, anh không biết giờ phút này anh có biết bao ôn nhu làm cho Hoàng Nhân nổi da gà nên đi ra khỏi phòng chủ tịch vì anh không muốn mình bị chìm chết.

-”Aaaa...” Bé thích ăn gà nhất, anh ăn chung với bé nha.- Nghe được ăn gà, Nhã Ngân hưng phấn hết nhưng cũng không quên chia phần cho Vạn Hoà làm cho Vạn Hoà càng hạnh phúc hơn vì cô đã biết chia sẻ với anh.

-Bé không nói chuyện với anh nữa nếu không ông chủ sẽ đánh anh. -Nhã Ngân buồn bã vì cô không muốn anh bị đánh sẽ rất là đau.

-”Haha...” Bé ngốc anh là ông chủ mà. -Vạn Hoà buồn cười nói nhưng Nhã Ngân cũng kiên quyết cúp máy.

Sau khi nói chuyện với Nhã Ngân thì Vạn Hoà nhớ ra chuyện gì đó nên gọi Hoàng Nhân vào phòng và nói:

- Chuyện tôi nhờ cậu điều tra đến đâu rồi.

-Đúng như cậu nói con gái của bà ta cũng thường đánh cô ấy, có lần cô ta thấy Ngân nói chuyện với bạn thân của Ngân thì cô ta đánh Ngân đến mức từ đó Ngân không dám nói chuyện với người khác nữa.-Hoàng Nhân cảm thán ” dù sao họ cũng là chị em mà”.

Còn lúc này Vạn Hoà cực kì đau lòng vì anh nghĩ đến vừa rồi vì sao cô không dám nói chuyện với anh.

-Còn một chuyện nữa là cô ta cũng ta ở thành phố này.-Hoàng Nhân nói tiếp.

-Ừ! Được rồi, tôi sẽ báo đáp cô ta ” thật tốt”.- hai chữ thật tốt anh nghiêng răng nói ra.

-Cảm ơn cậu.- Vạn Hoà thật tâm nói với Hoàng Nhân, đối với người bạn này thì anh vẫn luôn muốn lời này.

-Gi vậy, chúng ta là bạn mà.- Hoàng Nhân nhún vai không chấp nhận lời này vì từ nhỏ anh luôn xem Vạn Hoà là anh em tốt và anh cũng cảm giác rằng Nhã Ngân rất thân thuộc với mình.

Nhưng Vạn Hoà chưa kịp đựng đến chị của Nhã Ngân thì cô ta đã chọc giận anh, được rồi, anh sẽ tính toán với cô ta một lần cho xong.

14. Chương 14

Cuối tuần, chị gái của Nhã Ngân là Thu Giang về nhà thì nghe mẹ của cô ta kể về Nhã Ngân, cô ta cười khinh miệt:

-”Haha...”đáng đời cho đứa con gái của hồ ly tinh.

-Nhưng cô ta đang được một người đàn ông giàu có nuôi ” hừ...”đúng là tốt số mà.- mẹ của Thu Giang cảm phần nói.

-Mẹ nói là con nhỏ đó được sống tốt à, nhà của anh ta ở đâu.- cô ta hứng thú hỏi.

-Con định làm gì?-Bà ta khó hiểu.

-Con gái của mẹ đẹp hơn con nhỏ đó đúng không, huống chi bây giờ nó còn là một đứa ngốc, mẹ hiểu rồi chứ ”haha...”!-Cô ta tự mãn.

-Lúc đó chúng ta sẽ đổi đời, cũng có thể hành hạ nó,”Haha...”-Bà ta hiểu ý định của con gái.

.....

Khi Thu Giang về thành phố thì bắt đầu tìm hiểu về Vạn Hoà, khi biết Vạn Hoà là chủ tịch của một tập đoàn lớn thì cô ta càng tin chắc kế hoạch của mình sẽ thành công vì sẽ không ai có thể chịu được một con ngốc.

Còn lúc này, Vạn Hoà phải ra nước ngoài công tác nên anh sợ cô sẽ buồn nhưng Nhã Ngân nói:

-Anh đi đi.- Rồi cô chạy đi lấy điện thoại và nói:

-Bé sẽ gọi cho anh bằng cái này nè.

-”Haha...” bé ngốc của anh thông minh lắm. -Vạn Hoà ôm Nhã Ngân và nghĩ thật là muốn thu nhỏ cô lại rồi bỏ vào túi mà.

Rồi Vạn Hoà bỏ cô ra và hôn lên môi cô, lúc đầu anh chỉ nghĩ mấy ngày nữa không được ôm cô nên làm vậy để đỡ nhớ cô nhưng ai biết hương vị của cô khiến anh trầm luân, sau khi Vạn Hoà bỏ cô ra thì nhìn phản ứng của Nhã Ngân nên rất hài lòng nghĩ ” có phải cô cũng yêu anh không nhỉ???”.Còn Nhã Ngân thì đánh Vạn Hoà và nói:

-Anh thật hư mà, cái này không ăn được đâu, ăn cơm thôi.

-”Haha...” anh chỉ muốn ăn cái này thôi, bé có thích không?-Vạn Hoà có hứng thú muốn chọc cô.

Nhã Ngân nghĩ nghĩ rồi gật đầu, tuy là hơi không thở được nhưng cô cũng thích. Nhìn Nhã Ngân thật đáng yêu làm cho Vạn Hoà thật sự muốn ” ăn” cô nhưng anh sẽ chờ cô đủ hai mươi tuổi vì cô là bảo bối của anh, không muốn cô bị tổn thương.

Sáng hôm sau, trời lạnh nhưng Nhã Ngân dậy thật sớm, Vạn Hoà yêu thương tóc cô và nói:

-Sao không ngủ thêm, hửm?

-Anh ôm ôm bé rồi mới đi xa được không? -Vì tối hôm qua Vạn Hoà nói với cô là anh phải đi xa nên cô thức dậy sớm.

Vạn Hoà ôm cô lại và nói:

-Giao, bây giờ ngủ tiếp đi, mấy ngày nữa anh về, ở nhà ăn nè, ngủ nè, không được buồn nha! -Vạn Hoà dặn vì anh sợ cô sẽ không chịu.

-”Ừm...ừm...” Bé nhớ rồi. -Nhã Ngân cam đoan.

Khi Vạn Hoà xuống dưới nhà thì dặn cô Mai:

-Không có cháu thì cô đừng cho gia đình của cô ấy vào nhà, cháu sợ...

-Cậu đi đi.- nhìn vào ánh mắt của Vạn Hoà thì cô Mai biết anh sợ chuyện gì, mà cô cũng biết bây giờ Nhã Ngân không thể chịu thêm cú sốc nào nữa.

Khi Vạn Hoà đến phi trường thì thấy Hoàng Nhân và ba vị trưởng phòng đang chờ mình nên nói:

-Đi thôi, chúng ta cố gắng làm việc, được chứ!

-Được ạ! -Mọi người nói.

-Xa được cô bé đó à. -Hoàng Nhân nói thầm.

Vạn Hoà im lặng vì anh không muốn xa cô.

Rồi Thu Giang tìm đến nhà họ, tự xưng là chị của Nhã Ngân, cô ta tưởng rằng nói như vậy thì cô Mai sẽ cho cô ta vào nhưng kết quả ngược lại.

Còn trong mấy ngày này, cả Vạn Hoà và Nhã Ngân đều nhớ nhau, muốn gặp nhau, nên Vạn Hoà liêu mạng làm việc không ngủ nhưng vẫn nhớ gọi điện cho cô làm cho Hoàng Nhân cảm thán ” đúng là sức mạnh của tình yêu mà”, còn Nhã Ngân thì buồn bã không vui.

15. Chương 14-2

Trong lúc Vạn Hoà không có ở nhà, Nhã Ngân luôn buồn bã không vui, thấy vậy nên cô Mai dạy cho Nhã Ngân vẽ bông hoa, Nhã Ngân cười:

-Hihi...bé vẽ hoa để tặng cho anh nè.

-Ừm...bé không được buồn nữa nha.- cô Mai cảm thán đúng là con gái mà, làm việc gì cũng nghĩ đến người mình yêu.

...

Khi Vạn Hoà về nhà thì cô chạy đến ôm anh và oà khóc:

-Huhu...huhu...

-Bé ngoan, đừng khóc, khóc sẽ mệt nha, anh ở nhà với bé, không đi nữa.-Vạn Hoà lau nước mắt cho cô, khi thấy những giọt nước mắt ấy thì lòng anh vừa đau vừa hạnh phúc.

-”Hihi...”anh không đi nữa, lại đây bé cho anh xem cái này.-Nhã Ngân dắt Vạn Hoà lại xem những bức vẽ của cô.

-Giỏi lắm.- Vạn Hoà xem những bức vẽ và nói.

-Tặng anh nè.-Nhã Ngân nói.

Vạn Hoà ôm Nhã Ngân thật chặt vì giờ đây anh rất hạnh phúc.

Trưa hôm đó, Vạn Hoà dỗ cho Nhã Ngân ngủ trưa, Nhã Ngân phụng phịu:

-Bé không muốn ngủ mà, bé muốn chơi với anh thôi.

-Ng Sloan, ngủ mới khỏe được.-Vạn Hoà yêu chiều vuốt tóc của cô và nói.

Nghe vậy nên Nhã Ngân nhắm mắt lại ngủ, nhìn cô ngủ rất đáng yêu nên Vạn Hoà hôn lên môi cô rồi ngắm cô ngủ, anh cảm thấy thật hạnh phúc.

Khi cô ngủ dậy,anh tắm cho cô, Nhã Ngân nói:

-Bé muốn xem hoạt hình được không anh?

-Ừ! -Vạn Hoà đồng ý.

Nhã Ngân nằm gối đầu lên chân anh xem phim, còn Vạn Hoà thì ngồi ngắm cô, bỗng điện thoại reo, anh nghe máy thì đầu dây bên kia mẹ của anh nói:

-Con bé khoẻ chưa con?

-Dạ, cô ấy đỡ nhiều rồi, cả nhà mình bên đó khoẻ chứ mẹ?-Vạn Hoà hỏi.

-Ừ! Cả nhà mình đều bình thường, cho mẹ nói chuyện với con bé đi!

-Mẹ thật là..., cô ấy đâu biết nói gì?-Tuy là Vạn Hoà không chịu nhưng anh vẫn đưa điện thoại cho cô, Nhã Ngân nghe máy và nói:

-Bé chào mẹ, mẹ khoẻ không?

-Chào con gái, mẹ khoẻ, con có muốn nói chuyện với chị dâu không?

-Mẹ ơi, thế chị có đánh bé không, mẹ nói với chị là bé rất ngoan, đừng đánh bé nha mẹ!- Khi nghe câu đó mọi người đều đau lòng, rồi chị dâu của Vạn Hoà nghe máy và nói:

-Chị không đánh bé đâu, bé đừng sợ.

-"Hihi..."bé kể cho chị nghe chuyện này nè.- Rồi bắt đầu kể cho chị nghe nhưng toàn là chuyện về...phim hoạt hình, đến lúc Vạn Hoà nghe không nổi nữa nên không cho cô " nấu cháo " điện thoại nữa.

-Anh ơi, chị nói là sắp tới ba nè, mẹ nè, anh chị nè và cả hai cháu nữa sẽ về thăm chúng ta" oa..."lúc đó nhà chúng sẽ thật là đông, rất vui đúng không anh"hihi..."-Nhã Ngân khoe với Vạn Hoà, cô rất là thích đó

16. Chương 15

Khi Thu Giang đến thì cô Mai không cho vào nhà nên cô ta cãi nhau với cô Mai, nghe tiếng ồn nên Nhã Ngân nhú mào khó chịu, Vạn Hoà vỗ nhẹ lưng của cô rồi ôm cô lên phòng, đắp chăn và hôn nhẹ lên trán cô.

Sau đó anh ra hiệu cho cô Mai mở cửa cho cô ta, khi thấy anh thì cô ta tỏ ra mềm mỏng đáng yêu và nói:

-Em là chị của Ngân, em muốn ở lại để chăm sóc cho nó được không ạ?

Đúng là đồ ngu xuẩn, cả Vạn Hoà và cô Mai đều khinh thường, Vạn Hoà mở miệng châm chọc:

-Cảm ơn nhưng tôi sợ giao cô ấy cho cô thì cô ấy càng nghiêm trọng hơn.

Thu Giang không ngờ Vạn Hoà biết hết tất cả mọi chuyện nên thẹn quá hoá giận hoá thành một người đàn bà chanh chua chửi đổng:

-Biết đâu anh cũng bị mắc lừa, cô ta giả vờ khùng thôi, con gái của hồ ly tinh vẫn là hồ ly tinh" hừ..."

-Đủ rồi, rút ra khỏi đây.-Vạn Hoà gầm nhẹ, anh đau lòng nghĩ tại sao bé ngọc của anh khổ sở như vậy.

Thu Giang sợ hết hồn, cô ta tin rằng ánh mắt của Vạn Hoà biết giết người thì cô ta đã chết rồi nên hoảng sợ chạy ra khỏi đây.

Sau đó Vạn Hoà lấy điện thoại ra gọi cho Hoàng Nhân và nói:

-Cậu tìm cách cho chị của bé ngọc nhà tôi bị đuổi việc và ra thông báo nếu ai nhận cô ta thì đối nghịch với tập đoàn ta.

Hoàng Nhân hơi run sợ vì lần này Vạn Hoà tức giận thật rồi nhưng thật xứng đáng với cô ta, ai bảo cô ta chọc người không nên chọc.

Haizzz...! Tự cầu phúc cho mình đi!

17. Chương 16

Thu Giang không biết mình đắc tội với ai mà trong một tuần cô ta đã bị đuổi việc, cô ta xin việc khắp nơi nhưng không ai nhận, chuyện cười, ai dám đối đầu với tập đoàn Thanh Hoà quyền thế ngập trời kia chứ, họ còn muốn kiếm ăn a!

Sau đó có người tốt bụng nói cho cô ta biết chuyện, nhất thời Thu Giang hối hận đến xanh ruột và càng hận Nhã Ngân đến tận xương tủy.

Mẹ cô ta thấy con gái về nên ngạc nhiên hỏi:

-Sao con lại về, hôm nay không phải cuối tuần mà?

Không nhắc đến còn đỡ, khi nghe mẹ nhắc đến cô ta tức giận đến vặn vẹo:

-Sao con nhỏ đó không chết đi, chính nó khiến cho con mất việc.

Sau khi nghe cô ta kể, bà ta nghiêng răng:

-Giỏi lắm, đúng là âm hồn không tan mà, mẹ sẽ làm cho đứa con hoang đó sống không bằng chết ” hừ...”.

-Mẹ định làm gì?-Cô ta khó hiểu.

-Con gái chưa chồng mà theo trai, mẹ sẽ bắt nó về, rồi từ từ hành hạ nó” haha...”

-”Haha...” để xem nó còn sống nổi nữa không.- Cô ta hiểu ý của mẹ nên cười khinh miệt, để xem đứa con hoang đó còn sống nổi nữa không...

-Đủ rồi! Bà hành hạ nó chưa đủ sao?- Ba của Nhã Ngân gầm lên.

-Đủ ư? Vậy thì lúc ông ngoại tình, ông có nghĩ là đủ không?Bà ta như nổi cơn điên hét lên.

Ba của Nhã Ngân chỉ biết im lặng, ông âm thầm xin lỗi Nhã Ngân vì ông không thể làm gì cho cô.

18. Chương 17

Cuối tuần, Hoàng Nhân mời Vạn Hoà đến dự sinh nhật của đứa cháu vừa tròn hai tuổi của mình, Vạn Hoà thấy thời tiết không lạnh lắm nên dẫn Nhã Ngân đi.

Trước khi đi Vạn Hoà đem cô thành bánh chưng mà bao bọc làm Nhã Ngân rất bất mãn vì quá nóng.

Khi đến nhà Hoàng Nhân, không đợi Vạn Hoà nhắc,Nhã Ngân nói:

-Bé chào ông bà, bé chào hai bác, bé chào anh chị, bé chào các em.

-”Xì!”-Mọi người bật cười.

Nhã Ngân bĩu môi nghĩ vừa rồi cô nói sai gì sao mọi người cười vậy??? Hình như không có nha!

-Bé giỏi lắm, đừng buồn nữa nha!- Vạn Hoà ngưng cười, yêu chiều vuốt tóc cô.

-Ai đây Hoà? -Mẹ của Hoàng Nhân nói, ôi, cô bé thật đáng yêu mà!

-Dạ đây là vợ con.- Vạn Hoà trả lời.

-Con nghe chưa Hoà đã có vợ còn con thì một người bạn gái tử tế còn chưa có thì chừng nào mẹ mới được bế cháu đây?Mẹ của Hoàng Nhân quay qua trừng mắt Hoàng Nhân, con với cái, khiến cho bà lo lắng mà!!!

-Mẹ đừng lo, con sẽ kiếm cho mẹ mà.-Hoàng Nhân trợn mắt với Vạn Hoà, có vợ là ngon lắm sao??? Hừ!!!

-Ông bà con đã đến rồi nè. -Một cô gái bước vào.

Nghe tiếng nói của cô ta, mọi người cảm thấy không vui nổi, họ tin rằng với tính công chúa của cô ta thì một lát nữa sẽ có chuyện.

19. Chương 18

Thấy Vạn Hoà, người mà mình thầm thương trộm nhớ, Vân tỏ ra thẹn thùng nhưng Vạn Hoà chỉ nói chuyện với người lớn và chăm lo cho Nhã Ngân nên cô ta rất buồn bực.

Sau nhiều lần để ý, thấy Nhã Ngân hơi ngốc nên cô ta châm chọc:

- Anh nhật con ngốc này ở đâu vậy?

Gân xanh trên trán Vạn Hoà nổi lên, anh không ngờ trước mặt anh mà có người nói vậy, cô không thể nhớ được đó là tâm bệnh của anh.

Còn cả nhà thì thở dài, đúng là diếc không sợ súng mà!!!!

-Anh ơi! Bé muốn chơi với các em được không anh?- Nhã Ngân đáng thương hề hề cầu xin, từ nãy đến giờ anh không cho cô đi chơi, thật là buồn mà!!!

Vạn Hoà véo nhẹ má của Nhã Ngân và nói:

-Ừ! Nhưng mà bé không được để mình mệt nha!

-Dạ! -Nhã Ngân chạy đi chơi.

Nhìn hành động ngây thơ của cô cả nhà bật cười. Còn Vân thì khinh thường, đúng là một con ngốc mà, hừ!

Tuy là Vạn Hoà nói chuyện với người lớn nhưng vẫn quay lại nhìn Nhã Ngân, mẹ của Hoàng Nhân trêu chọc:

-Xem ra con rất yêu con bé nhỉ.

Vạn Hoà chỉ cười cười không nói nhưng trong lòng anh đã có đáp án, phải, anh yêu cô.

Bỗng mọi người nghe tiếng hét "Á..." của Nhã Ngân thì quay lại thì thấy Nhã Ngân suýt ngã, còn Vân thì vừa thu chân lại, Vạn Hoà chạy đến đỡ Nhã Ngân, anh ôm cô và nói:

-Đừng sợ, đừng sợ, anh nè.

Nhưng cô chỉ im lặng như một pho tượng, thấy vậy, cả nhà đều đau lòng, hốc mắt của Vạn Hoà bắt đầu đỏ, anh sợ cô sẽ như thế này mãi, Vạn Hoà ôm cô và nói:

-Anh xin lỗi, xin lỗi bé mà, đừng làm anh sợ.

-Anh ơi, bé muốn về nhà, bé sợ.-Nhã Ngân thều thào nhưng cũng đủ làm Vạn Hoà mừng như điên.

-Con xin phép về trước. -Vạn Hoà nói với mọi người.

-Ông xin lỗi con, Vân còn nhỏ không hiểu chuyện, mong con tha thứ.

-Dạ ông không Cần làm vậy đâu ạ!-Trong lòng Vạn Hoà không thể tha thứ cho cô ta, rồi anh bế Nhã Ngân xoay người bước đi.

20. Chương 19

Hai ngày sau, ba mẹ của Vân dẫn Vân đến nhà Vạn Hoà, ba của Vân nói:

-Chú dẫn con gái chú đến để xin lỗi cháu vì nó làm cho vợ cháu hoảng sợ?

-Chú biết không hai ngày nay khi ngủ cô ấy cứ giật mình thức giấc khóc?-Vạn Hoà đau lòng nói.

-Xin lỗi cháu, Vân nhà bác còn nhỏ nên không hiểu chuyện.-Ông ấy tiếp tục bào chữa.

-Nhỏ ư? Theo cháu thấy cô ta được chịu mà sinh hư.-Vạn Hoà tức giận.

Vạn Hoà nói làm họ không ngóc đầu được nên ông ta quay lại hét:

-Mày còn đứng đó làm gì nữa, mau xin lỗi cậu đi.

-”XIN LỖI! Tôi không cố ý.-Vân không tình nguyện.

-Không cần, trong lòng cô và tôi đều biết cô có cố ý hay không.-Nhìn thái độ của cô ta làm cho Vạn Hoà tức giận.

-Cô Mai giúp cháu tiền khách.-Vạn Hoà quyết tuyệt.

Thấy không thể nói được nữa nên họ ra về.

....

Vạn Hoà đi làm về thì thấy Nhã Ngân như cơn gió lốc chạy ào vào lòng anh, Vạn Hoà cương chịu vuốt tóc cô và nói:

-Sao lại chạy nhanh như vậy, coi chừng té.

-”Hihi...” mẹ nói là một tuần là ba mẹ, anh chị về thăm chúng ta.-Nhã Ngân khoe với anh.

Vạn Hoà cảm thấy mẹ và chị dâu của anh về thì sẽ giành cô với anh thập phần không ổn@@@.

-Nhưng mà anh ơi, một tuần là bao nhiêu?-Nhã Ngân ngây thơ hỏi.

-À! Một tuần là bảy ngón tay như thế này.-Vạn Hoà cầm tay của Nhã Ngân tập cho cô đếm bảy ngón.

Hôm đó, Vạn Hoà đi làm thì mẹ con Thu Giang xông vào nhà, bà ta chỉ mặt Nhã Ngân và chửi:

-Đồ con hoang kia, sao mày không chết đi?

-Bà không được mắng cô ấy.-Cô Mai ôm Nhã Ngân.

Tôi không chỉ mắng nó mà còn đánh nữa kìa.-Rồi mẹ con bà ta nhào vào định đánh nhưng cô Mai cản lại.

Lúc đó, Vạn Hoà vừa về, thấy cảnh đó, máu nóng của anh xông lên não, khi anh ôm Nhã Ngân thì cơ thể của cô lạnh băng, sắc mặt không còn một chút máu rồi ngất đi.

Khi các bác sĩ cấp cứu xong, Vạn Hoà hỏi:

-cô ấy sao rồi bác sĩ?

-Tim của cô ấy hoạt động bình thường nhưng cô ấy không muốn tỉnh, anh phải ở bên và thường nói chuyện với cô ấy để thức tỉnh cô ấy.-Bác sĩ giải thích.

Nghe đến đó cơ thể cao lớn của Vạn Hoà lung lay sắp ngã, anh sợ cô mãi mãi như vậy, nhưng anh nghĩ dù cô ngủ bao lâu thì anh sẽ đánh thức cô dậy. Ừ! Cứ thế đi.

21. Chương 20

Hai ngày sau, cả nhà của Vạn Hoà về nước, thấy Nhã Ngân vẫn chưa tỉnh lại thêm Vạn Hoà hốc hác, họ càng đau lòng hơn nữa, Vạn Hoà nói:

-Ba và anh quản lý tập đoàn giúp con, con sẽ ở bên cô ấy đến khi cô ấy tỉnh.

-Con yên tâm đi nhưng mà con cũng chú ý sức khỏe của mình mới được.-Ba Triệu dặn dò.

-Không ngờ trên đời còn có người độc ác như vậy.-Mẹ Triệu tức giận.

Rồi Hoàng Nhân đến, sau khi chào hỏi cả nhà, Hoàng Nhân đưa tài liệu cho Vạn Hoà và nói:

-Đây là những thứ cậu cần, có thứ này thì mẹ con bà ta vào nhà đá là cái chắc.

Vạn Hoà đọc tài liệu và nghiêng răng nói:

-Tốt, tôi muốn họ vào trong đó càng lâu càng tốt, trong đó sẽ có người ” chăm sóc” họ.-Anh nhấn mạnh hai chữ chăm sóc làm cho mọi người rùng mình.

...

Một tháng sau toà án phán quyết hai mẹ con bà ta bị hai mươi năm tù. Còn lúc này, Vạn Hoà vừa lau người cho Nhã Ngân vừa nói:

-Bé thức dậy đi, anh đánh mấy người đó rồi, đừng sợ nữa nha! Hốc mắt của anh đỏ hoe, đã một tháng rồi, cô vẫn ngủ như vậy, anh không ngờ sức chịu đựng của mình kém vậy, nếu cô không tỉnh thì anh cũng sụp đổ mất.

-Ăn chút gì đi con. -Mẹ Triệu và chị dâu của anh vào, họ nhìn anh và cô như vậy thì vô cùng đau lòng.

- Con không muốn ăn.-Vạn Hoà trả lời nhưng vẫn nắm tay Nhã Ngân không buông.

Bỗng ngón tay của Nhã Ngân hơi nhúc nhích, Vạn Hoà nói:

-Anh nè bé, em mở mắt ra nhìn anh đi.

-"Ừm..."-Rồi Nhã Ngân từ từ mở mắt ra, khi thấy Vạn Hoà cô khóc:

-"Huhu...huhu...hic..."họ muốn đánh bé.

-Không sao rồi, anh đã đánh mấy người xấu đó rồi, bé đừng sợ nữa nha.- Vạn Hoà ôm cô vào lòng và hôn lên môi cô.

-"Khụ...khụ..." mẹ về rồi nè.-Mẹ Triệu lên tiếng, bà không biết con trai mình còn có một mặt tình cảm như vậy, ôi, đúng là mở rộng tầm mắt rồi.

-Mẹ về rồi,"hihi.." bé vui lắm. -Nhã Ngân cười tươi như hoa.

Sau khi bác sĩ kiểm tra cho Nhã Ngân, thấy sức khoẻ của cô tạm ổn nên cho về. Khi về nhà, Nhã Ngân quần lấy mẹ Triệu làm cho Vạn Hoà ai oán.

Vì gia đình của Vạn Hoà còn sự nghiệp ở nước ngoài nên họ đành phải bay qua bên đó. Trước khi đi, Nhã Ngân ôm mẹ triệu và chị dâu rồi nói:

-Mẹ và chị nhớ về chơi với bé nha.

-Ừm, bé phải vui lên không được buồn nữa. -Mẹ triệu yêu thương vuốt tóc cô.

-Bé chỉ mời mẹ và chị thôi à, thế còn ba và anh nữa?-Thanh Hoà trêu cô, đối với người em dâu này thì anh thật lòng thương như em gái ruột.

-Đừng để ý đến anh ấy.-Vạn Hoà ôm cô và liếc xéo Thanh Hoà.

-Thôi đừng đùa nữa đến giờ rồi.-Ba triệu nhắc nhở.

-Nhà mình nhớ giữ gìn sức khoẻ, anh giúp em chăm sóc ba mẹ. -Vạn Hoà dặn.

Thanh Hoà cười và gật đầu.

Ngày hôm sau Vạn Hoà đi làm, vừa vào phòng chủ tịch thì Hoàng Nhân đưa cho anh thiệp cưới và liếc mắt ý bảo anh xem.

Khi xem xong, Vạn Hoà trêu chọc:

-Hôm nay, không phải ngày cá tháng tư mà.

-Là thật đó.-Hoàng Nhân xác nhận.

-"Chắc...Chắc..."ai mà lôi kéo được hoa hoa công tử của chúng ta thế.-Vạn Hoà đang suy ngẫm.

-Đúng là thế sự khó lường mà. -Hoàng Nhân cũng không thể tin được có một ngày mình tình nguyện đi vào khuôn khổ.

-Đúng vậy, thế sự thật khó lường. -Vạn Hoà cảm thán, anh cũng không ngờ mình yêu phải một bé ngốc, thôi, dù sao đó cũng là bé ngốc đáng yêu mà bây giờ cô đã thuộc về anh!!!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-yeu-em-be-ngoc-cua-anh>